

РЕЦЕНЗІЇ

МУЗИЧУК О.М.

**РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ ПИЛИПИШИНА ВІКТОРА ПЕТРОВИЧА
НА ТЕМУ «ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ
ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ»**

Актуальність теми зумовлена тим, що Україні, аби відповідати стандартам демократичної, соціальної та правової держави, необхідно вирішити низку ключових завдань, що сформувався в українському суспільстві. Серед завдань, що вимагають докорінних змін, на перший план виступає удосконалення системи органів держави в дусі служіння суспільним інтересам. Процес змін адміністративного регулювання функціонування державних органів та владних структур визначає динаміку реалізації цілей реформування через систему дій, операцій, котрі змінюються, розвиваються й удосконалюються. Враховуючи вітчизняний та зарубіжний досвід, публічне управління в нашій країні на різних етапах його розвитку характеризувалось різними підходами до розуміння його правової природи. Це, у свою чергу, призводить до неоднозначного розуміння феномену публічного адміністрування, його основної мети, завдань, функцій та принципів, про що, власне, досить часто і наголошує в своїй монографії к. ю. н. В.П. Пилипишин.

Відаючи належне своїм попередникам, автор монографії, яка рецензується, вірно зазначає, що дотепер було відсутнє комплексне дослідження теоретичних й практичних проблем розвитку системи публічного адміністрування в Україні в умовах євроінтеграції. Ця наукова праця повною мірою заповнює вказану прогалину. Монографія привертає увагу цілим рядом позитивних якостей, низкою положень наукової новизни, цінною і рідкісною інформацією та даними. Особливої уваги заслуговує досить вдалий метод викладення матеріалу та логічність змісту дослідження: спочатку аналізуються загальнотеоретичні та загальні практичні питання публічного адміністрування як системного явища в суспільстві, його основні сутнісні характеристики. Відштовхуючись від сформульованих висновків, автор переходить до аналізу, виокремлення та систематизації основних сучасних проблем реформування системи публічного адміністрування в Україні. Визначивши проблеми реформування системи публічного адміністрування, автор вивчає міжнародно-правові та історичні тенденції розвитку системи публічного адміністрування, а на основі отриманих висновків оцінює перспективи врахування такого досвіду в національному законодавстві, а також розробляє пропозиції щодо удосконалення системи публічного адміністрування в умовах європейської інтеграції з урахуванням міжнародного досвіду та норм. Представлена структура монографії, безумовно, є оптимальною та такою, що прямо пов'язана з висвітленням питань, котрі стосуються теоретико-методологічних засад реформування системи публічного адміністрування в Україні. Це, безсумнівно, допомагає сприйняттю складних специфічних проблем реформування системи публічного адміністрування в Україні і в ряді випадків дає додаткові аргументи на користь обстоюваних автором позицій.

Загалом розглянути в цій рецензії всі питання, порушені В.П. Пилипишином у своїй науковій праці, не виявляється можливим, так само як і відзначити усі позитивні сторони цієї монографії, тому вважаємо за доцільне зосередити увагу на окремих положеннях дослідження, що, на нашу думку, є особливо корисними у практиці.

Так, на основі проведеного аналізу поняття публічного адміністрування автором робиться висновок про наявність двох основних підходів щодо цього феномена: 1) спеціальний, або вузький, за яким публічне адміністрування є управлінською діяльністю уповноважених органів держави як в загальному плані, так і в окремій державній сфері; 2) широкий, за яким публічне адміністрування становить собою сукупність усіх видів діяльності, що реалізуються державою в особі усіх її органів влади, установ, організацій, посадових осіб, а також в окремих випадках інших уповноважених осіб, яким держава делегувала відповідні повноваження.

Особливої уваги заслуговують сформульовані автором основні завдання на шляху реформування системи публічного адміністрування, до яких запропоновано відносити такі: 1) оптимізація системи публічного управління; 2) стабільність, ефективність і результативність вибору

© МУЗИЧУК О.М. – доктор юридичних наук, професор, декан факультету № 1 (Харківський національний університет внутрішніх справ)

державної політики; 3) запровадження новітніх механізмів управління економічною та соціальною сферами; 4) створення дієвої організації публічного адміністрування як на центральному, так і на місцевому рівнях; 5) пріоритетність організації публічної служби; 6) належне кадрове забезпечення та створення сучасної системи підготовки та перепідготовки управлінського персоналу; 7) достатній рівень фінансування сфери публічного адміністрування; 8) впровадження оновленої правової бази з питань публічного управління; 9) наукове та інформаційне забезпечення системи публічного адміністрування; 10) запровадження ефективного механізму боротьби з корупційними правопорушеннями; 11) підвищення рівня юридичної відповідальності за порушення у сфері публічного адміністрування.

Слід також відзначити, що дослідження В.П. Пилипишина базується на комплексному, системному підході, характеризується відповідним рівнем наукових узагальнень, що значною мірою обумовлено й характером дослідницької бази. Автор показав глибокі знання з теми, вміння узагальнювати й аналізувати нормативні матеріали, спеціальну літературу, робити правильні, науково-обґрунтовані висновки, формулювати визначення правових понять і пропозицій із вдосконалення законодавства.

Без сумнівів, позитивною рисою монографії є глибоке знання автором цього наукового дослідження конкретних проблем галузевого характеру та широке використання прикладів із правозастосовної практики для обґрунтування та ілюстрації зроблених ним висновків.

Таким чином, монографія, що рецензується, вочевидь, є глибокою науковою працею, що буде корисною та цікавою для вчених-адміністративістів, викладачів, аспірантів, студентів юридичних університетів та факультетів, а також усіх, хто цікавиться проблемами розвитку та реформування системи публічного адміністрування в Україні. На цій підставі рекомендуємо монографію, що рецензується, до публікації друкарським способом.